

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)

Söckholm

02 Arbetsenhet

KK1

03 Uppgiftsmottagare

04 telefon

SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

E

2723-3

09 Plats för förturstämpel

585

Stålnacke/KK1 -4120

05 datum

06 klockan

1987-03-13 10,10

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

11 Spaningsuppslaget lämnat

Mord Olof Palme

 vid personligt besök per telefon per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

F-år | -mån | -dag | -nr

Brewitz, CLAES Göran

59 03 29 - 0095

13 Yrke/titel

14 Postadress (utdelningsadress och adress), telefon bostaden

Tulegatan 20, 113 53 Stockholm, tfn.30 07 34, 21 83 19.

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

16 Uppslaget avser

 misstänkt person fordon gods

17 Händelse (kort rubricering t ex iakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

Mött en springande man på Döbelsgatan den 28/2-86,...

kl.23.25.

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelsedag, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordonets reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av ev hållpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och ev sprit- eller narkotikapåverkan)

1986-02-28, gick Claes från sin bostad kl.23.20, i riktning mot en videoaffär belägen på Rådmansgatan. Claes avsåg hyra en videofilm. Claes är väl medveten om tiden eftersom videobutiken stänger kl.24.00. Han tittade på klockan innan han lämnade bostaden.

Claes går längs Döbeösgatan på vänster sida, söderut i riktning mot Johannes k:a. Claes känner mycket väl till området där han går ca:3 gånger/dag. På den upplysta gatan möter man sällan fotgängare vid den tidpunkten. Gatan var folktom.

Claes ser plötsligt en man som springer på Döbelsgatan i riktning mot honom och på samma sida. Avståndet mellan dem var ca. 50-100 meter. Mannen verkade uppjagad och liksom haltade eller "linkade" med vänstra benet. Claes reagerade eftersom mannen inte var förföljd. Där fanns ingen busslinje eller T-bane nät som han hade bråttom till. Claes iakttog mannen hela tiden.

Mannen som sprang vek av från Döbelsgatan till Rensgatan och sprang vidare mot Birger Jarlsgatan. Mannen vek av ca.3-4 meter framför Claes i korsningen Döbelsgatan/Rensgatan. Claes fortsatte därefter mot videobutiken längs Döbelsg.

I korsningen Kungstensgatan/Döbelsgatan, en halv minut senare, ser Claes en polispikét som kör längs Döbelsgatan med påslagna blåljus, mot trapporna. Mannen som sprang var i det närmaste panikslagen utan att han blev jagad. Gatan var i övrigt folktom. Claes sammankopplade mannen med polisbilens Signalementsuppgift, se fortsättningsblad.

 Forts-blad

19 Ovanstående uppslag

 kan anknys till uppslag nr

21

 anknys till uppslag nr

22 Registrerat: Signatur

23 Ärendet tilldelat

datum

signatur

20 Teckning
Spaningschef

Signatur

Bitr spaningschef

Signatur

Registrator

Signatur

24 Färdigbearbetat: datum

25 Spanchef: sign

E 9645-4 E 2263-39

01 Polisdistrikt*

Stockholm
02 Arbetsenhet*

KK1
03 Upprättat(d) av*

telefon*

Stålnacke/krinsp

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

Sid nr

07 Avsnitt

08 Lopande nr

586

04 Fortsättningsblad | Uppgiftslämnare (elternamn och fornamn)
 Brewitz Claes

05 Förhørsprot | 06 Promemoria | Utskriftsdatum
86-03-13

10 sak

Signalemente på mannen:

Mörk hudfärg, sydländskt utseende, ej solbränd. Kan vara svensk.
30-35 år. ca. 175 cm lång. Mediär kroppsbyggnad. Inga egenheter i kroppsbyggnaden.

Klädsel: Blå jacka som sträckte ned till låren. Barhuvad, ev. joggingskor.
Bar på en plastpåse.

Ansiktsform: Markerade drag vid kinder och ögon. Insjunken vid kinderna.
Orakad.

Hår: Mörkt brunaktigt. Lite vågigt/krulligt liksom självfall.

Egenheter när han sprang: Haltade/linkade med vänster ben.

Claes kontaktade Norrmalmspolisen i samband med händelsen. Receptionisten ville inte anteckna uppgifterna utan denne lämnade polisens telefonnr. till huvudväxeln. Claes ringde från sin bostad. Efter två timmar kom han fram. Polisen fick berättelsen och lovade höra av sig. Claes fick höra av en kamrat att tipset inte förekom i utredningen om mordet på Palme.

Claes Brewitz tror inte att han kan peka ut mannen som sprang vid en fotokonfrontation eller vid valkonfrontation.

RP/S 463.2 1 4 84 12 22 000 sen. ALLF 400 84 170 Ekonomitryck Blanketten 4321

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad.

Protokoll över förhör med Brewitz, CLAES Göran född 590329-0095, yrke inköpare, bostadsadress Tulegatan 20, 113 53 Stockholm, tfn 30 07 34. Förhöret hållet 1987-11-10 med början kl 18.50. Förhørsledare krinsp Jerker Söderblom samt åklagare Jörgen Almlad. Förhöret kommer att indikteras på band samt delvis dokumenteras med videofilmning. Brewitz underrättas om att anledningen till förhöret är att han ska komplettera förhöret som han har lämnat tidigare i utredningen om Palmemordet. Detta förhör som har hållits med Brewitz är daterat 1987-03-13 och har registreringsnummer E 2263-3.

B: Ja, eller, ja vad heter den.....

F: Det är parallellt med Odengatan
gatan söder om Odengatan.

B: Det blir det ja.

F: På den sträckan, på Döbelnsgatan,
den nämnda korsningen med nästa gata, där möter du alltså ett
par.

B: Ja två yngre killar som kommer, de går på motsatta sidan om
vägen, jag går på den västra sidan av vägen.

Förhöret kommer att inledas med en klockning av tiden från det att Brewitz tittar på klockan i bostaden tills dess att han kom till den plats på Döbelnsgatan där han gör iakttagelsen av en springande man. Beträffande tidpunkten 23.20 som Brewitz lämnat i det tidigare förhöret den 13/3 så upprepar han att den tidpunkten som han tittade på klockan var omedelbart före den tidpunkt som har angivits i tidningar och övriga massmedia.

I samband med att Brewitz underrättas om att han i förhöret den 13/3 angivit 23.20, att det var den tidpunkten han tittade på klockan, så säger han sig sannolikt minnas att han sa så till förhørsledaren, att det var den tidpunkten.

Förhöret övergår, från att ha varit indikerat, till att vara konferensförhör. Brewitz berättar att han går den aktuella vägen tre eller fyra gånger per dag och han känner den väldigt väl samt att han under den aktuella promenaden mötte sammanlagt tre personer, först mötte han ett par och därefter mötte han den springande mannen.

(F = Förhørsledaren, B = Brewitz, Ö = Fotografen, Å = Åklagaren)

F: Du begav dig alltså ut, du hade ingen hund med dig eller någonting sådant? Din avsikt var att gå vart?

B: Gå ner till Rådmanngatan och hyra en videofilm.

F: Var på Rådmanngatan? Kommer du ihåg videobutikens namn?

B: Ja, den heter Casablanca, den ligger

F: Casablanca, och du var ensam när du gick ut?

B: Jag var ensam.

F: Ja, var mötte du paret?

B: Dom mötte jag nästan precis här i, mitt emellan Odengatan och, vad heter den där lilla gatan som går ....., det är första tvärgatan som korsar Döbelnsgatan.

F: Första gatan som korsar.

F: Och hur långt ifrån korsningen bedömer du, när vi nu befinner oss utanför din bostadsadress sittandes i bil, alltså vi är inte på platsen, hur långt tror du att de befann sig ifrån korsningen? När du gör iakttagelsen, när du ser honom för första gången.

- B: Ja, eller, ja vad heter den.....
- F: Det är parallellt med Odengatan och alltså omedelbart första gatan söder om Odengatan.
- B: Det blir det ja.
- F: På den sträckan, på Döbelnsgatan, från Odengatan och fram till den nämnda korsningen med nästa gata, där möter du alltså ett par.
- B: Ja två yngre killar som kommer, de går på motsatta sidan om vägen. Jag går på den vänstra sidan av vägen.
- F: Av Döbelnsgatan?
- B: Av Döbelnsgatan, ja.
- F: Vänstra sidan, det är alltså östra sidan, du går söderut?
- B: Ja just det.
- F: Och där möter du de två.
- B: Ja.
- F: Du har inte lagt märke till någon bil eller någonting annat?
- B: Ingenting.
- F: Utan bara de två personerna?
- B: Mm, och de passerar jag fortsätter och går, sen ser jag då den här personen som kommer springande ..... han kommer på samma sida.
- F: Ja, på alltså östra sidan.
- B: På östra sidan, jaha, tänkter jag, jag fortsätter ju och går, han närmar sig, han kommer ju bortåt, bortifrån då, om man säger bortifrån, ja, Tegnérgatan eller va' som helst.
- F: Hur långt var du ifrån korsningen med Rehnsgatan när du ser honom, kan du minnas det nu, kan du beskriva antal hus eller portar eller ett avstånd?
- B: Jag upptäcker nog honom, eller jag lägger märke till att han kommer springande, det gör jag väl kanske på 100 meter då, att jag tänker på liksom att det kommer en person
- F: När du säger 100 meter då menar du avståndet mellan dig och honom, är på cirka 100 meter.
- B: Ja, just det.
- F: Och hur långt ifrån korsningen bedömer du, när vi nu befinner oss utanför din bostadsadress sittandes i bil, alltså vi är inte på platsen, hur långt tror du att de befann dig ifrån korsningen? När du gör iakttagelsen, när du ser honom för första gången.

B: Jag kan .....

F: Tror du att du kommer att minnas, får jag fråga så här, när vi kommer till platsen, kommer du att kunna minnas exakt var du befann dig då?

B: Ja, då kan jag se det.

F: Ja då avvaktar vi med vad du säger, visar det där på platsen alltså.

B: Mm, det är mycket lättare.

F: Då gör vi som så att vi avbryter det indikerade förhöret och då är du alltså medveten om att du tillsammans med Lennart (en polis) kommer att gå upp till din bostad och därefter kommer ni att bege er precis med den hastighet som du själv då gick den här kvällen fram till korsningen, till Rehmsgatan/Döbelnsgatan och där ansluter vi s a s, börjar förhöret igen.

B: Mm

F: Och då är den tiden som vi då kommer fram till intressant i förhållande till den uppgift du har tittat på klockan.

B: Mm, visst.

F: Förhöret avbryts tillsvidare.

Förhöret återupptages efter det att Brewitz har gått Tulegatan söderut fram till korsningen med Odengatan, där han följer trottoaren Odengatans norra del fram och genar sen över Odengatan och följer Odengatans trottoarens södra sida fram till korsningen med Döbelnsgatan och har gått i rask takt Döbelnsgatan söderut utefter den östra trottoaren. Mitt emot Döbelnsgatan port nr 63 stannar Brewitz och klockan har då gått 5 minuter och 14 sekunder från det att han tittade på klockan 23.20 i sin bostad.

Det är nu som Brewitz lägger märke till att det kommer en springande person på Döbelnsgatans östra trottoar i nordlig riktning mot Rehmsgatan. Avståndet mellan Döbelnsgatan 63 och korsningen med Rehmsgatan är uppskattningsvis 40 meter.

B: Det är så här, vi kan ju säga att vi möts liksom precis här. Jag står här när han springer runt hörnet.

F: Jaha, är det samma typ av belysning och ljusförhållanden som det var då?

B: Ja visst, det är precis likadant. Och jag tänkter liksom att han kommer flåsande va.

F: Andades han tungt?

B: Javisst. Han hade sprungit alltså en bra bit. Då tänkte jag, sen verkade han liksom, han verkade väldigt uppjagad. Och det var då jag liksom funderade på om jag skulle pipa över på andra sidan istället.

- F: Var det någonting, du reagerade alltså på g a att han springer och verkar uppjagad och flåsar så får du tankegångarna att korsa här?
- B: Ja, jag får en tankegång att jag vet inte om det här är någon som är påverkad eller någonting. Han verkar alltså hemskt stressad och det är därför liksom jag tänker de här tankarna, därför jag lägger märke till honom, extra va', att jag försöker liksom skapa någon form av ögonkontakt med honom, för att se vad han gör.
- F: Tittar han dig i ögonen?
- B: Ja, han tittar mig i ögonen.
- F: Hur lång, stannar du upp här eller står stilla eller någonting sådant?
- B: Ja, jag, när han, ja jag saktar ju av här. För att se om det kommer någon bil eller så där. Då ser jag att han springer runt hörnet här och fortsätter springande neråt, alltså.
- F: Följer du honom med blicken?
- B: Jag tittar efter honom såhär men sen så går jag ju vidare va.
- F: Ser du om han vänder sig om?
- B: Det kan jag inte påminna mig. Jag tänkte bara, aha han försvann så fortsatte jag och gick.
- F: Du följer inte honom med blicken så länge som du går över Rehngatan, korsar Rehngatan?
- B: Jo, det gör jag.
- F: Du följer honom med blicken?
- B: Javisst
- F: Hur långt har han hunnit Rehngatan österut under tiden fram tills dess att du kommer fram och du blir skydd av huset i korsningen?
- B: Han kan ju max ha kommit ner till skorstenen, eller här skorstenen här nere.
- F: Ja det är luftrör.
- B: Ja, luftröret.
- Ö: Vilket luftrör då?
- F: Mellan vita och orangevärgade bilen där. Det är uppskattningsvis ca 40 meter ner på Rehngatan i östlig riktning.
- Ö: Det luftröret som bildar en krok alltså?
- F: Just det

F: Och där tappar du ögonkontakten med honom?

B: Javisst, jag fortsätter bortåt.

F: Du fortsätter bort. I samma takt som förut?

B: Ja i samma takt. ...

F: Det är ingenting annat du reagerar på när du ser honom?

B: Nä, jag släpper ju honom där liksom och fortsätter. Sen kommer jag, jag fortsätter ju bort här va, kommer då till, det är Kungstensgatan här framme, då kommer en polispiket åkande uppför Tegnérgatan.

F: Tegnérgatan ifrån höger?

B: Kommer ner från Sveavägen ner. ....

F: Piketbuss, betyder det att det är en Volkswagenbuss eller är det någonting annat?

B: En Volkswagenbuss som kommer.

F: Är det en Volkswagenbuss?

B: Javisst, som svänger upp

(Förhöret avbryts tillfälligt för batteribyte i videokameran)

Tiden från korsningen med Rehnsgatan och fram till korsningen med Kungstensgatan går Brewitz på 50 sekunder och klockan stannas när han påpekar att han ser den aktuella polispiketen.

B: Backen på Döbelnsgatan här.

F: Så den kommer Tegnérgatan österut och korsningen med Döbelnsgatan och fortsätter den då?

B: Den fortsätter backen upp.

F: Döbelnsgatan?

B: Döbelnsgatan, ja. ...

F: Åt höger alltså?

B: Åt höger blir det. ...

F: Han svänger åt höger.

B: Javisst ...

F: Döbelnsgatan söderut?

B: Söderut. ...

F: Ja, hade den uttryckningsljus eller någonting på?

B: Bra fråga, jag är osäker.

F: Du är osäker på? Finns du dig på Luntmakargatan?

B: Ja, det är jag osäker på.

F: Men du tittar på den i alla fall?

B: Ja, det är möjligt att den kan ha haft en kanske, emellan Kungstensgatan och Herrisgatan.

F: Kan ha haft det Mellan Kungstensgatan och Fehnegatan.

B: Att det är möjligt att, man observerar det

F: Kör den fort eller kör den sakta?

B: Nä den körde sakta

F: Ja, såg du om poliserna som satt i bilen, kunde du se dem från det här avståndet? .....

B: Jag kunde se att det satt folk i.

F: Kör den hela tiden när den svänger eller stannar den i korsningen?

B: Den kryper vs och dom tittar på mig. Det var inte så att jag Man kan säga att den kör sakta upp, den kryper ju inte direkt men den kör sakta uppför backen. Sen kommer jag inte ihåg nu om den svängde upp eller ej.

F: Det gör den.

B: Sen tänker jag inte mer på den utan fortsätter framåt.

F: Jaha.

B: Men det var den enda bil jag lade märke till här på gatan.

Å: Satte du den i samband med den här mannen på något sätt?

B: Jag funderade på det. Framförallt funderade jag på det dagen efter.

F: Ja jag har inga fler frågor.

B: Sen mötte jag en polisbil till, sen på tillbakavägen, men det kanske vi ska komma till senare.

Å: Vi kan väl ta den också. Kan påminna mig det.

F: Då tar vi det, du säger alltså

B: När jag vart och hyrt filmen efter beller.

F: Du går och hyr filmen som kommer ut ur portar eller går in i portar eller folk som tittar ut ur fönster eller någonting

B: Går jag Luntmakargatan där nere.

F: Luntmakargatan norrut

B: Norrut ja, och helt plötsligt smyger det upp en polisbil framför mig alltså. Vad dom tittar på mig.

F: Var någonstans befinner du dig då på Luntmakargatan?

B: Jaa

F: Ungefär

B: Jag skulle kunna, någonstans här emellan kanske, emellan Kungstensgatan och Rehngatan.

F: Mellan Kungstensgatan och Rehngatan.

B: Kan det vara.

F: Vad var det för typ av polisbil?

B: Det var en vanlig .....

F: Vad var det?

B: En personbil.

F: En personbil, ja.

B: Och den kryper va och dom tittar på mig. Det var inte så att jag märkte bilen knappt va, utan den bara tittar till och som så tittade dom på mig och så fortsatte dom framåt. Sen kommer jag inte ihåg nu om dom svängde upp eller ej.

F: Du har inte lagt märke till någonting annat under den här vägen?

B: Ingenting annat.

F: Det här är de detaljer som du minns alltså.

B: Ja

F: Inga bilar, inga springande människor, vare sig mötande eller på något sätt, ingen som ropar.

B: Nej.

F: Du hör ingenting som smäller, hör du några uttryckningssignaler från utryckningsfordon?

B: Nej, jag tycker inte jag kan påminna mig det.

F: Det finns ingenting.

B: Jag tror inte jag sa det dagen efter heller.

F: Du ser inga människor som kommer ut ur portar eller går in i portar eller folk som tittar ut ur fönster eller någonting sådant?

B: Nej, enbart .....

F: Inga springande personer, mer än den här.

B: Nej enbart den här personen.

F: Och du har inget minne av att du efter det här har mött några andra personer heller?

B: Det har jag inte gjort.

F: Det har du inte gjort

B: Jag har inte mött några andra personer.

F: Du har inte mött någon. Klockan är 19.30 och förhöret avbryts och då underrättar jag om att du kommer att få ta del av förhöret, det ska skrivas ut.

(Förhöret fortsätter)

F: När du kommer hem är din hustru hemma i bostaden?

B: Ja.

F: Och hon ligger och sover när du kommer hem.

B: Mm. Hon vaknar, hon vaknar till då. Hon ska börja jobba klockan 6 på morgonen på posten i hörnet Sveavägen-Tunnelgatan. Och jag sa det, ja jag har varit och hyrt en film och så hade jag mött en läskig person som kom springande emot mig liksom va det

F: Det berättade du

B: Ja, det berättade jag direkt.

F: Berättade du någonting för henne om polisbilarna.

B: Nej, det sa jag inte då.

F: Det gjorde du inte.

B: Nej kan väl tagit, 5 minuter max, max.

F: Utan bara .....

B: ..... just att den här personen, jag tyckte det var obehagligt när han kom.

F: Sa du till henne att du tyckte att det var obehagligt.

B: Det sa jag till henne.

F: Sa du vad det var som var obehagligt?

B: Nä, jag tyckte liksom bara att han verkade, han var lurig helt enkelt. Han var, det var som; hur han uppträdde va som gjorde att jag lade märke till honom när han kom springande emot mig. Jag visste ju inte att han skulle svänga av där utan jag.

Ö: Skulle du idag kunna känna igen den här killen om du såg honom igen?

B: Jag tror det, jag har, brukar ha ganska bra ..... jag kunde det dagen efter exakt. Sen så, ja sen så gick ju hon upp på morgonen och

F: Din hustru?

B: Javisst, och gick iväg då till posten där hon jobbar. Eller vi hörde, jag slog på radion först så fick vi höra då att han hade blivit mördad. Men vi fick inte höra var det var det hade hänt utan hon kommer dit och det är avspärrat där nere och hon slänger sig på telefonen och säger att han har blivit mördad här nere hon säger, fan det var ju, det var man ju i närheten av ju, ja man fortsatte, man gick upp och tittade på teve och sen så jaa, alla tips var ju välkomna. Då tågade vi iväg upp till Norrmalmspolisen och säger att vi har, jaa eller säger jag, fan jag var ju här i området och mötte en konstig, en person som uppträdde väldigt konstigt alltså. Men dom ville inte ta del av några uppgifter, dom sa bara ring på telefonnumret som står på teverutan, sa dom. Vi blev ju förbannade, det är klart liksom. Vi tyckte ju att det var ganska viktigt liksom att få säga det här. Men vi gick ju hem då och försökte ringa och ringa, kom ju fram efter 3 timmar och lämnar då en utförlig beskrivning alltså på honom och allting och får till svar att, ja vi hör av oss om det är någonting. Sen hör alltså inte jag någonting på 1 år sedan.

F: Och sen blir du kontaktad den 13/3 efter du har själv s a s ställt vissa frågor och funderingar kring det hela.

B: Jaa, det var väl det, jag vet inte hur det kommer sig att den personen nu som ringde upp mig till jobbet hur han hade fått reda på mig, men han sa att mina uppgifter inte fanns där uppe, han ville ha ett nytt signalement, och jag sa, jag kan beskriva honom som så och så.

F: Och den beskrivningen som du då gav till polisen den 13/3 den är den riktiga som du minns.

B: Jaa, snarlik i alla fall får man säga.

Å: Det här bestyret på videobutiken när du hyrde filmen, hur lång tid tog det ungefär?

B: Det kan väl tagit, 5 minuter max, max.

Å: Och sen mötte du polisbilen på hemvägen?

B: Javisst.

Å: Den här polisbilen som spanade på dig.

B: Javisst den som körde upp nästan på trottoaren, det är så trångt ..... Det sa jag också.

F: Förhöret avbryts klockan 19.35.

Efter det att förhöret avslutats för dagen 87-11-10 så får Brewitz tillfälle att ta del av det förhör som har daterats 87-03-13 och han säger att detta förhör i sin helhet är riktigt, det enda han inte kan erinra sig det är att han skulle ha sagt att han inte skulle kunna känna igen mannen, vilket han under detta förhör påpekat att han sannolikt skulle kunna ha möjlighet att göra. Men i övrigt så är signalementsuppgifter och berättelse i sin helhet riktig. Det är noterat.

1987-12-03 har Brewits genomläst och vidkänt förhöret i sin helhet i närvaro av krinsp Jerker Söderblom och tf krimkom Örjan Wahlund.

På direkt fråga uppger Brewits att den klocka som han åberopar i förhöret var hans armbandsur som alltid går rätt och endast vid något tillfälle per år behöver någon mindre korrigerings.

Jerker Söderblom

De två vid förhöret nämnda konfigurationsgrupperna har samma omfattning som vid konferensen med Martin Palne. "Grundlagen för" eller Martin Koppens "Grundlagen för" . Den nämnda har dock nummer 11.

EDE 9645-8

Rikspolisstyrelsen
Rikskriminalen
Rotel A-2

1989-03-03

Protokoll fört vid förhör med
DREWITZ, CLAES Göran, 590329-0295,
Boende: Thulegatan 25, 113 51 Stockholm.

Den på video inspelade konfrontationsgruppen har samma deltagare som vid konfrontationen med Mårten Palme, "Grand-avsnittet" eller Martin Wesslén, "Mordplatsen-avsnittet". Den misstänkte bär dock nummerbricka 8.

Underrättelsen om att han skulle komma, kommit till i samband med... Vidare undersökningen Drewitz om att han i samband med förhöret skulle få se en videofilm på en konfrontationsgrupp bestående av... Konfrontationsgruppen är filmad i Stockholm den 14 december 1986.

Avsikten med videokonfrontationen, är att se om Drewitz kan känna igen någon av personerna, såsom varade den 28.2.1986 vid 23.25 - 23.26-tiden, i korsningen Dohrnsgatan/Rattnagatan.

Drewitz uppger att han befann sig i Stockholm sedan den 24 juni 1986. På fråga om Drewitz att han läst i tidningarna om att det sifter en man som liknar Mårten Palme, Drewitz uppger att han förmodligen läst om detta i dagens Nyheter i samband med att han var på besök i Svenska Kyrkan i Melbourne Australien. Drewitz uppger att han även har läst om detta i Svenska Dagbladet på samma plats.

På fråga om Drewitz sett någon bild på den anhållne någon tidning, så uppger Drewitz att han inte har gjort det, vare sig i svenska tidningar eller i några utländska tidningar.

Stockholm

RK-A2

EDE 9645-B

Lars Hamrén/krinsp

598

Mordet på Olof Palme

1989-03-03 GS

Protokoll fört vid förhör med,

BREWITZ, CLAES Göran, 590329-0095.

Boende Thulegatan 20, 113 53 Stockholm,

tfn 08-30 07 34. Brewitz saknar för

närvarande anställning, enär han be-
finner sig på jorden runt resa.

Förhöret hållet på Park Royal Hotell,
Oakland, Nya Zeeland, den 27 februari

1989 med början klockan 12.50.

Förhørsledare: krinsp Lars Hamrén

och närvarande vid förhöret är advokat

Arne Liljeros. Tackade jag, jag var ik-

Brewitz underrättades om att han skulle höras, kompletterande till tidigare
hållna förhör med honom. Vidare underrättades Brewitz om att han i samband
med förhöret skulle få se en videofilm, på en konfrontationsgrupp bestående
av tolv män. Konfrontationsgruppen är filmad i Stockholm den 14 december 1988.

Avsikten med videokonfrontation, är att se om Brewitz kan känna iden någon
av männen, såsom varande den man han mötte den 28.2.1986 vid 23.25 - 23.26-
tiden, i korsningen Döbelnsgatan/Rehnsgratan.

Brewitz uppger att han befunnit sig utomlands sedan den 24 juni 1988. På frå-
ga uppger Brewitz att han läst i tidningarna om att det sitter en man anhållen
för mordet på Olof Palme. Brewitz uppger att han förmodligen läst detta i
Dagens Nyheter i samband med att han var på besök i Svenska Kyrkan i Melbourne
Australien. Brewitz uppger att han även har läst om detta i Svenska Dagbladet
på samma plats.

På fråga om Brewitz sett någon bild på den anhållne inågon tidning, så uppger
Brewitz att han inte har gjort det, vare sig i svenska tidningar eller i någ-
ra utländska tidningar.

F = Förhørsledare

B = Brewitz, Claes

- F. Ja Claes, kan du berätta med egna ord, angående den 28.2.1986, vad du gjorde då och vad du iakttog?
- B. Ja, nu har jag inte klockslagen, nu kommer jag inte ihåg klockslagen här, exakt, men det kom jag ihåg då.
- F. Jaa?
- B. Men det var därför jag lade märke till den. Jag skulle ut och hyra en videofilm.
- F. Kan du prata lite högre?
- B. Skulle gå ut och hyra en videofilm, på en videobutik som heter Casablanca, som ligger på Rådmanngatan. Och anledningen till att jag tittade på klockan då, var att dom stänger klockan tolv där. och då tänkte jag, jag var ledig dagen efter, så tänkte jag att jag går ut och hyr en videofilm. Att jag skulle hinna det. Så jag gick ner och gick då Döbelnsgatan fram. Och, jag mötte alltså, om man går där kvällstid, så möter man inte speciellt mycket människor, efter som jag går den där vägen jämt. jag har gått den till jobbet på dagarna och så där. Det är inte speciellt mycket folk som går där. Och helt plötsligt då, så möts-, mötte jag en person som kommer springande emot mig.
- F. Vet du ungefär var du befinner dig då?
- B. Jaa. När jag först ser honom, så ja, nu kommer jag inte ihåg vad den första gatan, tvärgatan till Döbelnsgatan heter, det kommer jag inte ihåg just nu, när jag har varit borta nu.
- F. Näe, du har ju berättat om det här förut.
- B. Jaa.
- F. Jag förstår att det har gått ett antal dagar och-.
- B. Jag går i alla fall på vänster sida och den här personen kommer springande och han kommer från sin sida sett, på högra sidan springande emot mig. Och han haltar på nåt sätt eller han, på nåt sätt så släpade han med foten. Och han verkade-, egentligen varför jag reflekterade på det, att dels så är det inga människor på gatan, dels är det den här tiden och att det är sent. Det finns ingen busshållplats egentligen i närheten eller någon tunnelbana eller på nåt sätt. och han kommer springande emot mig och han verkar

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Lopande nr

600

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06

Utskriftsdatum

Promemoria

1989-03-03 GS

10 sak

B. uppjagad på något sätt. Eller om han var påverkad på nåt sätt. Så därför-, jag tänker liksom så att jag byter över till högra sidan, om han kommer närmare emot mig. Och när det då kommer till korsningen vid Rehmsgatan och jag står på min sida om Rehmsgatan och han kommer då på sin sida på Rehmsgatan. Det jag gör, att jag tittar honom i ögonen, för att se vad han gör eller liksom jag reflekterar, försöker se vad han gör för nånting. Då svänger han av Rehmsgatan ner.

F. Ner mot-?

B. Ner mot Birger Jarlsgatan.

F. Jaha.

B. Eller i första hand blir det då Thulegatan som kommer och sen blir det Birger Jarlsgatan.

F. Jaha. Om jag fattar dig rätt så, du stog och väntade där. Du har kommit ända fram till trottoarkanten då?

B. Ja, jag kommer fram till trottoarkanten och är beredd att korsa över då, ifall han skall komma och möta mig. Om jag inte minns fel, så-, jag tror att det är en refug eller nånting i mitten, just på Rehmsgatan, just där på nåt sätt.

F. Du ville inte möta-?

B. Jag ville inte möta honom helt enkelt.

F. Kan du förklara det närmare? Är det nån känsla du får?

B. Ja, jag fick en obehagskänsla helt enkelt, så att det, jag vet inte. Det händer ju trots allt en hel del grejer i Stockholm.

F. Ja.

B. Ja, ja det var bara det och jag fick en hemsk obehagskänsla. Och jag-. När han har passerat då-, på nåt sätt så tänkte jag: "schu" (blåsljud) eller-, ja, det var ju ingenting med det. När han har passerat eller när han då har vikit av, jag fortsätter gå Döbelnsgatan bort. Då ser jag en polisbil komma, åkande upp Rådmansgatan, krypande upp Rådmansgatan. Den svänger runt hörnet och svänger upp Döbelnsgatan, uppför backen.

F. ....

B. Och det-, det-, alltså det kom inga bilar, det kom inga bilar på Döbelnsgatan.

F. Du ringde polisen då?

B. Jag ringde polisen.

- F. Näe. Kommer du ihåg vad det var för bil?
- B. Ja, det var en piketbuss, var det som kaom.
- F. Ja. Vilken sorts var det?
- B. Jae.
- F. Ja, jag förstår att du-.
- B. Näe, inte märket, men det var en piketbuss i alla fall.
- F. Jaa, näe. Du behöver inte-, du har talat om det märket förut en gång här.
- B. Ja visst. Och det kryper alltså upp Döbelnsgatan upp då.
- F. Mm.
- B. Sakta. Jag går ner Hyr min videofilm, går tillbaka då. Nästa parallell, Thulegatan går först sen Döbelnsgatan och Luntmakargatan kommer nedanför. När jag går tillbaka, så kommer det en polisbil krypande och dom svänger nästan upp på trottoaren framför mig eller-, dom tittar på mig. jag undrar vad är det nu för nånting eller, men dom kör vidare. Jag går hem, jag väcker upp Lena och säger att-, "jag fick sån obehaglig känsla när jag var och hyrde den här filmen." Hon vaknade när jag kom hem då.
- F. Lena är din hustru?
- B. Ja, just det min hustru. "För det var en person som kom springande emot mig liksom och-, ja, det var ingenting-." Det var vad vid tänkte på. Hon skulle upp och jobba på posten tidigare på morgonen. Hon jobbar på Stockholm 3, Sveavägen mitt över-.
- F. Mitt emot-?
- B. Där Palme blev mördad.
- F. Ja.
- B. Vi vaknade på morgonen, jag slog på radion, hon ska iväg och då hör jag Ingvar Karlsson på radion och då fick vi reda på att Palme var mördad, men inte var han var mördad nånstans. Hon cyklar iväg till jobbet, ringer från jobbet och säger att det är avspärrat. "Det är här han har blivit mördad." Jag går ut och slår på TV:n och försöker få-, ja, dom sa det väl på radion också att det gick väl ut information på TV och sånt där. Och då började jag tänka att: "sjutton, jag var ju i dom här trakterna, den här tiden." Och jag börjar försöka ringa på det här telefonnumret, får inget svar eller kommer inte fram, som då angavs då på TV:n. Och tänker att-.
- F. Du ringde polisen då?
- B. Jag ringde polisen

F. Jaa?

B. På det numret då, som sas på TV:n.

F. Mm.

B. Då tänker jag så här: "det finns ju en polisstation på Thulegatan." Så då-, Lena kommer hem från jobbet, då gick vi dit ner, bad att få prata med någon och sade att: "vi var här-, jag var här i dom här-, just den här exakta tidpunkten", liksom. Då visste-, nu har det gått så lång tid, men jag angav tidpunkten då. Dom ville inte ta emot nån form av vittnesmål ifrån mig, dom hänvisade mig bara till att ringa på det här telefonnumret som sas på TV:n. Ja, vi gick hem. Tyckte väl fortfarande alltså att man borde ju liksom tala om det här.

F. Mm.

B. I och med att jag var här nere och det var inga andra människor som kom där på Döbelnsgatan. Och efter ett par timmar kom jag fram på telefonen. Och då hade jag alltså signalementet helt klart, på personen. Och tog då nån form av, vad man ska säga, vittnesmål eller vad ska man säga.

F. Jaa, ja.

B. Per telefon med någon.

F. Ja.

B. Och dom sa att: "vi hör av oss, om det är någonting." Sen hände det ingenting mer. Om det sen var ett halvår senare-, satt väl och pratade med nån kompis om det här då och-, ja, jag vet inte om han vickar på nån tidning eller nånting sånt här. Och på nåt sätt, så var det nån-. Då ringde polisen upp efter ett halvår och då ringde det upp nån från polisen och-, till jobbet då, firma-, på Svala Söderlund då, tog ett-, nån form av vittnesmål av mig där. Då var det väl-, han fick inte ut det där-, vittnesmålet rätt, blev väldigt förvirrad där på telefon i alla fall. Han ringde ytterligare en gång och fick ta det där väldigt långsamt, det var väldigt svårt.

F. Jaa.

B. Det här på telefon, den gången. Sen hände det ingenting mer igen, förrän jaa, jag vet inte, jag kommer inte ihåg vad han hette nu, som ringe upp tredje gången där. Jag vet att åklagaren som var med, som jag träffade då, Jörgen Almlad i alla fall.

F. Jaa. Det var en som heter Jerker Söderblom.

B. Jerker Söderblom, precis. Jerker Söderblom var det.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

603

03 Upprättad av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

1989-03-06 GS

10 sak

- F. Då var ni ute och gjorde-?
- B. Då var vi ute och dom kom hem-, kom utanför och vi åkte iväg. Vi tog ett vittnesmål och det är en-, ja, en bil helt enkelt.
- F. Ja, ni gjorde en rekonstruktion där?
- B. Ja, gjorde en rekonstruktion och den-.
- F. Ni klockade?
- B. Vi klockade med nån polis, som-, uppifrån lägenheten, hur lång tid det tar och-, går den här sträckan dit då, jag fick väl i stort sett imitera den här personen, hur han sprang, då på Döbelnsgatan och allting.
- F. Ja, tiderna kommer du inte ihåg nu, men du har nämnt tiderna förut, så att säga?
- B. Jaa.
- F. Det är väl dom tiderna vi får rätta ~~oss~~ oss efter?
- B. Ja, visst.
- F. Eller hur?
- B. Ja, dom-, det är ju dom tiderna helt enkelt.
- F. Ja.
- B. Det var ju just-, anledningen att jag tänkte på klockslaget, det var just det att jag tittade på klockan, för att jag skulle gå ut och hyra en video då.
- F. Jaa?
- B. Att dom stängde klockan tolv och då hade jag klockslaget.
- F. Jaa?
- B. Nu kommer jag inte ihåg precis vilken minut det var, men jag vet att när jag bestämde mig, tittade på klockan och det-, det handlade alltså om ett par minuter innan eller det var ju minutrarna där, precis.
- F. Mm.
- B. Det var därför att jag tyckte det var så konstigt att jag var i samma, just nån form av samma trakter.
- F. Du-. Kan du idag beskriva den här mannen som du-, du mötte honom ju inte riktigt, utan ni kom emot varandra, sen-, du såg honom på ett avstånd av ungefär-?
- B. Ja, jag lade ju märke till honom, kanske först när han kom springande, om man då säger, först hundra meter sen krympte ju det där fram.
- F. Jaa?

B. Vad kan det vara då, över vägkorsningen, kan det vara-

F. En gatu-?

B. Ja, en gatukorsning, kan det vara fem meter eller någonting sånt där.

F. En gatbredd?

B. Ja, något mer kanske.

F. Jaa.

L. Tio meter är det

B. Ja, tio meter. Ja, låt oss säga nåt sådant.

F. Det är alltså en gata det?

B. Mm.

F. Rehngatans bredd?

B. Ja. .... ja. Det är ..... tio meter, alltså. Så nära såg jag honom då liksom.

F. Kan du då-, har du nåt minne av hur han såg ut idag?

B. Sen man tänkte på det från början och att, i och med att man har varit i kontakt med er och så där, då-, hela tiden har man nån gång liksom, kanske i stort sett varje dag, försökt liksom fånga bilden av honom. .... Vad han såg ut att vara i längd, så såg han ut att vara-, ja, han var kortare än vad jag är och jag är 1,85. Så han kan legat nånstans kanske emellan ja, 1,75 - 1,80, det är svårt att säga, men-.

F. Jaa?

B. Men jag tror han var kortare än vad jag är i alla fall. Ordinär kroppsbyggnad kanske. Kort-, jaa, det måste det-, ja, kort hår måste man väl trots allt säga, om man jämför med mig. Men-, jaa-, mörkbrunt eller svart liksom, mörk måste man säga att han var.

F. I håret?

B. I håret. Håret var långs, ja, man får säga långs öronen, inte speciellt långt i nacken eller nånting. Jag måste säga att han har haft kort hår på nåt sätt.

F. Jaa?

B. Kan vara vågigt alltså, vågigt eller krulligt kanske, det är så svårt att säga. Det var inte spikrakt hår i alla fall. Vågigt hår kanske man ska säga. Inte krulligt heller, men mera åt kanske vågigt.

F. Nåt annat utseendemässigt så att säga?

B. Ja, det var ju framför allt ögonen jag tittade på.

- F. Nåt speciellt med dom då?
- B. Näe, det var ju just det att han verkade väldigt-, dels så-, han var ju ansträngd så han flämtade ju liksom när han kom. När han kom springande, så att-. Och ögonen-, det var därför jag tänkte liksom att han kanske var påverkad av nånting. Och att han var-, för ögonen var liksom alltså att-. Han var uppjagad, nästan såg som en galen ut, jag har så svårt att säga, men det-, han-, det var som att han var jagad eller också-. Det fanns-, finns ju ingen liksom busshållplats där eller nånting där i närheten.
- F. Näe.
- B. Om man springer till en buss liksom, om man är-.
- F. Ja, jag förstår. Nåt annat angående ansiktet, kommer du ihåg om han-?
- B. Ja, ganska-, jag måste säga att kanske på nåt sätt ganska-, skarpa drag, kanske.
- F. Du trycker in kinderna, vad menar du med det?
- B. Ja, liksom att-, det kan framhäva kanske kindknoterna något alltså.
- F. Jaa. Kommer du ihåg om han hade skägg eller+
- B. Näe, det hade han inte.
- F. Mustasch?
- B. Näe, inte mustasch, inte skägg, kanske-.
- F. Glasögon?
- B. Näe, inte glasögon. Kan hända att han var orakad.
- F. Jaha. Vad fick du för intryck att han var för länning den här?
- B. Jaa, kan vara syd-, ja, sydlänning. Tänkte mest på håret kanske, hårfärgen liksom att mörka ögonbryn.
- F. Fick du intrycket att det var en sydlänning eller?
- B. Jaa, det måste jag säga. Eller det behöver det inte ha varit, men det kan mycket väl ha varit det. Liksom han var inte blek i ansiktet, om man säger så.
- F. Det behöver inte ha varit det, säger du. Du har ju i tidigare förhör sagt att han kan vara svensk också.
- B. Jaa. Det ja-. Det behöver han inte vara.
- F. Hur var ljusförhållandena den här kvällen?
- B. Ja, det var i stort sett ganska mörkt på dom där gatorna, men inte om jag minns fel, så är det väl upplyst precis där i korsningen.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

606

03 Upprättad av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

1989-03-06 GS

10 sak

- F. Jaa. Vi var ju och gjorde en rekonstruktionsfilm där och då fick du frågan också om hur ljuset var, om det var ungefär samma som det var när-, den 28:de.
- B. Ja.
- F. Och då svarade du att det var det.
- B. Ja.
- F. Bar han på nånting?
- B. Ja, han hade en plastpåse, tror jag.
- F. Det hade han?
- B. Mm. Han var klädd i-, han hade nån form av blå jacka på sig, vet jag.
- F. Jaa. Nåt mer angående klädseln?
- B. Näe, det var det. Jag tänkte-, och han hade en plastpåse alltså.
- F. Vet du i vilken hand han bar plastpåsen i?
- B. Jag skulle kunna tänka mig att han hade den i vänster hand.
- F. Jaha.
- B. Det är svårt att säga. Jag-.
- F. Det är så du ser det?
- B. Jaa. Men jag reflekterade att han hade en plastpåse i alla fall. Eller om det-, ja, plastpåse eller nån form av väska kanske. Näe, det är svårt att säga.
- F. Den här jackan han hade, var den lång eller kort eller?
- B. Ja, strax nedanför midjan skulle jag kunna tänka mig.
- F. Strax nedanför midjan?
- B. Ja.
- F. Vid nåt tillfälle här, har du sagt att den sträckte sig ner till låren?
- B. Jaa. Jaa. Det var ingen rock alltså.
- F. Det var ingen rock?
- B. Näe. Jag skulle tänka mig att-, hit ner nånstans.
- F. Du pekar strax nedanför stussen så att säga.
- B. Jaa. jaa. Ja visst.
- F. Ja.
- B. Nåt sådant.
- F. Näe, jag ska inte-, jag vet inte, jag ska inte fråga mera. Jag förstår att det där har väl suddats ut.
- B. Jaa, det blir ju det.

- F. Tror du att du skulle kunna känna igen den här killen, om du fick se honom nåt mer?
- B. Jag försöker fånga ögonen på honom.
- F. Mm.
- B. För det var det jag tittade på likso. Framför allt. Från näsan och uppåt, ...
- F. Jaa.
- B. Det är nog enklare kanske.
- F. Sen såg du ju-, sen har du ju sett när han sprang också kanske?
- B. Jaa.
- F. Vad du minns mest det är liksom från näsan och uppåt?
- B. Jaa, just det, precis.
- F. Jaa, Har advokaten någon fråga på just den här biten, innan vi-?
- L. Ja, jag har några frågor.
Jag undrar, tiden efter det här mordet, så läste du förstås tidningar och tittade på massmedia?
- B. Mm.
- L. Vad som hade hänt.
- B. Visst.
- L. Såg du nån Fantombild, någon teckande bilder och sådant i tidningarna och i-, på TV?
- B. Ja, jag har sett, dels var det den där första då Fantombilden och den-, skakade jag på huvudet åt.
- L. Den tyckte du inte var särskilt lik?
- B. Näe.
- L. Såg du ytterligare bilder?
- B. Ja, sen kom det in nån annan. Det är två jag har sett..... Ja, den andra bilden var väl mera lik, måste jag säga. Men ändå så, jaa-. Det var nåt, det stämde inte, men det-, den andra bilden måste jag säga, var kanske mera lik.
- L. Jag förmodar att den här händelsen, den diskuterade du med din hustru och med andra också kanske?
- B. Jaa, javisst. Det kommer man ju ofrånkomligen ifrån.
- L. Pratade mycket om det här?
- B. Ja, det är ju mest mellan min hustru och mig.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

608

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

1989-03-06 GS

10 sak

- L. Jaa.
- B. Det blir ju ofrånkomligen det liksom när man-, om man då till exempel har blivit hörd och sen inte hör någonging kanske på ett halvår eller nånting, man funderar ju själv helt enkelt vad-, man väntar sig kanske nånstans att man ska höra någonting eller kanske i alla fall höra att: "dessvärre hade vi ingen användning för det här, men tack för hjälpen ändå" eller-, men ovissheten att inte veta i fall det var någonting eller om det var till någon hjälp helt enkelt.
- L. .... Det här är första-, när du såg den här mannen första gången, så att säga.
- B. Mm?
- L. Du är du på ett visst avstånd norr om Rehngatan på *Döbelgatan?*
- B. Ja, just det.
- L. Och avståndet ungefär från den plats där du ser mannen, fram till Rehngatan, kan du bedöma det på något sätt?
- B. Avståndet som jag är då liksom?
- L. Ja .....
- B. Ifrån Rehngatan?
- L. Ja, just det.
- B. Ja, man kan väl-, om-, första gången jag tänkte på det, så kan man säga att det var ungefär hundra meter kanske eller nånting.
- L. Jag vet förhöret där man gjorde videofilmningen.
- B. Ja.
- L. När man tog tider och så vidare och jag fick en uppfattning där att det kanske rörde sig om fyrtio meter nånting?
- B. När jag första-.
- L. .... cirka fyrtio meter från Rehngatan. Första gången som du observerade honom?
- B. Ja, som jag var från Rehngatan?
- L. Ja, just det.
- B. Ja, just det, men det kan stämma. Det stämmer. Och då får man-.
- L. .... mannen inte kommit fram till .....
- B. Näe, just det. Så får man ju-, liksom att han är också på väg från Rehngatan. Men om man tänker ungefär kanske en hundra meter. Det behöver inte vara-, ja, cirka hundra meter, om jag säger, mellan oss. Och Rehngatan är-.

- L. Brukade du gå ofta till den här videobutiken på Rådmansgatan?
- B. Ofta, jag hyrde ofta videofilmer där. Går den vägen, går Döbelnsgatan dit, går Luntmakargatan tillbaka.
- L. Även vid den här tiden på dygnet?
- B. Ja, det händer ofta.
- L. Jaha. Hur kände du vid den här tiden, den här klockan var ju då mellan elva och tolv, var du pigg eller var du trött eller hur-?
- B. Det var på grund utav att jag var pigg och då tänkte jag att-, och i och med att jag var ledig, så tänkte jag att: "jag kan lika gärna gå-, jag går och hyr en videofilm", för Lena hade gått och lagt sig då, hon skulle upp tidigt, då tänkte jag: "näe, jag sticker och hyr en videofilm."
- L. Ja, du kommer ju att få se den här videofilmen och det blir väl frågor även då, men jag vill naturligtvis betona för dig att det är ju väldigt viktigt att du inte säger, mer än du kan stå för.
- B. Näe.
- L. Det förstår du väl?
- B. Ja, visst.
- L. Det är ju ett viktigt .....
- B. Mm.
- F. Du ska säga precis vad du känner, när du ser det här.
- B. Visst.
- F. Precis vad du känner för det. Och då ska du uttrycka dig på det viset att; precis så känner jag och så vidare. Och sen om du inte kan stå för det eller inte, men du ska-, det är en annan femma, men du ska säga vad du känner.
- B. Mm.
- L. Du har inget synfel eller nåt sånt? Använder du glasögon?
- B. Näe, det har jag inte. Använder inte glasögon.
- L. Ja tack, jag har inte flera frågor just nu.
- F. Nehä. Då avbryter vi förhöret, för att ladda videon. Ett litet kort ögonblick.
- Och i samband med att vi avbryter förhöret, så vänder vi också på bandet, så att det blir rätt sida på andra sidan.

Kassetten vändes.

* Ifylis ej om blanketten används som fortsättningsblad.

- F. Då fortsätter vi förhöret med att visa den videofilm på konfrontationsgruppen, som tidigare nämnts i förhöret. Och vi sätter igång videon nu.
- F. Som du ser är videon inspelad den 14.12.1988. Och nu ses en grupp bestående av tolv män i helfigur. Nu visas gruppen i halv figur, en och en. Kameran sveper över gruppen. Nu visas gruppen i helfigur igen. Nu kommer nummer 1. Du får fritt kommentera här.
- B. Jaa. Inte nummer 1.
- F. Kan du prata lite högre?
- B. Inte nummer 1. Nej.
- F. Varför inte det då?
- B. Näe, det stämmer inte alls. Det stämmer inte över ögonen och det här som jag har påpekat tidigare.
- F. Du tycker inte det stämmer över ögonen, som du påpekat tidigare?
- B. Näe.
- F. Nummer 1 har nu visats i en ansiktsbild. Och nu kommer nummer 2. Nu visas nummer 2 i halvfigur. Har du nånting att säga om nummer 2?
- B. Näe, jag tycker inte det stämmer heller. Mera-, vara mera likt än nummer 1 i så fall, men inte-, jag tycker inte att det stämmer.
- F. Nu kommer nummer 3.
- B. Näe, ansiktsformen stämmer inte på nummer 3.
- F. Nåt annat som inte stämmer på nummer 3?
- B. Näe, jag tycker inte-, ja. Ja, det är ju hårfästet, det stämmer inte tycker jag.
- F. Du tycker inte det. Inte hårfästet här?
- B. Näe.
- F. Nu kommer nummer 4. Du får gärna prata om du vill.
- B. Mm. Näe, jag tycker inte riktigt att den där fyran stämmer heller. Det är nåt i kroppsbyggnaden här, jag tycker inte heller att det-, lite svårt att säga-.
- F. Nu kommer nummer 5.
- B. Alldeles för runt huvud.
- F. Alldeles för runt huvud?
- B. Jaa. Jaa, alldeles för blek också.

- F. Jaa. Prata högt och tydligt bara.
- B. Ja. Alldeles för blek, tycker jag. Sen var det-, frisyren stämde inte heller.
- F. Nu kommer nummer 6.
- B. Han verkar alldeles för stor, tycker jag. Svårt att säga när man ser det på TV:n, sen när man-. Jaa, alldeles för stor, för kraftig om man säger så eller-.
- F. I övrigt då?
- B. Jaa, näe, det stämmer inte. Tycker jag att jag inte känner igen.
- F. Nu kommer nummer 8. Näe, nummer 7.
- B. Ja, den här killen är mera lik, tycker jag.
- F. Vad är det som är mera likt på honom då?
- B. Jaa, jag tycker att ansiktsformen-, ja, håret kan också stämma. Skarpa dragen i ansiktet. Ja, den var den jag tycker var mest lik hittills.
- F. Nu kommer nummer 8.
- B. Har i och för sig också dom här dragen över ögonen. *jag tycker han verkar lite kraftig kanske. Men han har ändå på nåt sätt, dom här skarpa dragen över ögonen, som jag-, tittade på.*
- F. Nu kommer nummer 9.
- B. Han är för kraftig. Näe, det tycker jag inte är likt.
- F. Du tycker inte det.
- B. Näe.
- F. Bortsett från kraftigheten?
- B. Ja.
- L. Ansiktet då?
- B. Näe, jag tycker han verkar för-, för kraftigt byggd över ansiktet. Det är inte dom här skarpa konturerna.
- F. Nu kommer nummer 10.
- B. Näe.
- F. Näe, säger du.
- B. .... Näe, det tycker jag inte stämma.
- F. Nu kommer nummer 11.
- B. Ser för runt ut i ansiktet. Ser för-, även för gammal ut, tycker jag. Ja, alldeles för runt i ansiktet, alldeles.
- B. ...

- F. Nu kommer nummer 12.
- B. Har i och för sig-, över ögonen nån-, jag tycker han, jag tycker inte ansiktsformen stämmer riktigt.
- F. Jaha. Nu har du sett alla passera i revy här. Och vad jag förstår, så har du fastnat lite mer än dom andra, för tre stycken. Nummer 7, 8 och 12.
- B. Mm. Sju framför allt.
- F. Sju framför allt. Vi ska göra som så att vi spelar upp den här videon igen och så får du se dom i helfigur och sen i halvfigur.
- B. Mm.
- F. Och sen spelar vi upp dom som du vill-, får du tala om vilka du vill titta på igen, så spelar vi fram dom.
- B. Mm.
- F. Som du tycker verkar intressanta.
- B. Visst.
- F. Ur din synvinkel sett.
- B. Visst.
- F. Då stänger vi av bandspelaren och laddar om videon.
Då fortsätter vi att visa videogruppen igen. Och då börjar vi med att visa i helfigur och sedan i halvfigur. Och nu visas gruppen i halvfigur. Så får du gärna kommentera fritt.
- B. Jag tycker dom flesta, nu har det gått ett par, men dom flesta ser lite-, dom ser äldre ut, lite för gamla ut kanske. Men jaa, som jag sa sjuan där, tycker jag har dom mest skarpare dragen-.
- F. Fånga bilden där, se om vi kan få nån-, ...
- B. Jaa.
- F. Nu har jag stannat bilden här. Ser du nånting nu, höll jag på att säga.
- B. Ja.
- F. Kan du kommentera-?
- B. Ja. Usch ja, jag tycker sjuan påminner väldigt mycket om den här personen.
- F. Jaa.
- B. Som jag har sett.
- F. Är det nånting som inte stämmer och som du tycker inte stämmer mot den person du har sett?
- B. Näe, det är som jag sa tidigare att dels så är han-, ganska om man då säger, skarpa kindknotor, insjunken i kinderna. Skarpa drag över ögon och näsa.

- B. Sen om man ser längden över huvud taget på alla dom här personerna, det är svårt att säga hur långa dom är, men-.
- F. Är längden som sjuan i alla fall?
- B. Jaa. Jag tror, om man-, det är svårt att veta hur långa dom här personerna, det är svårt att uppskatta, men-, jag tycker även-, över huvud taget lik-som, så tycker jag sjuan är-, påminner väldigt mycket om den här personen.
- F. Nu måste du ju också dia att folk kan ha förändrats under dom här åren.
- B. .... Ja, visst, jaa.
- F. Dom kan ha blivit smalare och dom kan ha blivit tjockare.
- B. Visst. Absolut. Ja.
- F. Du får försöka tänka i dom banorna lite grann också.
- B. Jaa.
- F. Är det nåt annat du tycker det påminner-, du var inne på sjuan här.
- B. Jaa.
- F. Sjuan har ju mustasch *här faktiskt.*
- B. Jaa.
- F. Och nån sån kom du inte ihåg förut.
- B. Orakad eller mustasch jaa. Mustasch kan stämma alltså, det är-.
- F. och så nämnde du åttan förut också.
- B. Åtta här också, jaa. Jag tycker att om man då säger som håret är på sjuan och åttan, dom har-, och även ansiktsformerna här, så påminner sjuan mer om den personen, som jag .... även vad det gäller håret, för att-, ja, det är huvudformen på nåt sätt.
- F. Ja?
- B. Att det är mer-, om man då säger på nåt sätt, kanske mera-, han har mera avlångt ansikte på nåt sätt emot om man då jämför med åttan, som har lite rundare ansikte.
- F. mm. Ja, håret är ju mycket kortare på åttan här.
- B. Jaa.
- F. Eller på sjuan, förlåt. Än jämfört med åttan.
- B. Jaa, något. Det är svårt-. Jaa.
- F. Kroppsbyggnaden är-.
- B. Jaa, sjuans kroppsbyggnad, tycker jag stämmer ganska bra, man såg den-.

- F. Sjuans kroppsbyggnad?
- B. Jaa.
- F. Och-?
- B. Åttan tycker jag ser-, här-, han är rundare alltså.
- F. Han är rundare?
- B. Jaa. Över huvud taget liksom, nu står han ju på ett annat sätt där kanske också, men han-, jag tycker han ser-, han ser kraftigare ut.
- F. Ja. Du nämnde förut när vi spelade upp, så nämnde du nånting om hans ögon?
- B. Jaa. Och jag tycker när jag ser sjuans ögon, så tycker jag att det är-, just att han är ganska mörk här inne i, vad säger man, ögonvråerna eller. Så att det är ganska markerande.
- F. Mm.
- B. Det är ju i och för sig kanske åttan också där.
- F. Okej. Nu fortsätter-.
- B. Inte nian och inte tian.
- F. Nu går bandet vidare, så kommer vi bort till tolv.
- B. Tolv jaa, näe. Han har en annan frisyr helt enkelt, mot den person som jag såg.
- F. Han har ingen mustasch heller?
- B. Näe, det har han inte. Å andra sidan är han rundare i ansiktet också.
- F. Mm.
- B. Han har inte dom där skarpa dragen, som jag la märke till. Men-.
- F. Ja, nu stannar videon och du får en stillbild på nummer 12. Har du nånting att säga, när du ser stillbilden på nummer tolv.
- B. Ja, det är det att han är rundare i ansiktet. Tolv är rundare i ansiktet.
- F. Du sa tidigare att han hade nånting över ögonen?
- B. Jaa. Näe, jag tycker inte tolv stämmer.
- F. Du tycker inte tolv stämmer?
- B. Näe, jag tycker inte det.
- F. Då ska vi spela fram, så vi får se sjuan, åttan och tolv när dom går också. Du ser bara dom. Då avbryter vi lite grann, här igen.
- F. Och nu kommer nummer 7, ensam på videon.
- B. Kroppsbyggnaden tycker jag stämmer ganska bra, på sjuan.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

616

03 Upprättatidi av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

1989-03-06 GS

10 sak

- F. Du tycker kroppsbyggnaden stämmer bra. Du säger till nu så att vi kan frysa bilden nånstans här. Gör gärna det. Då fryser vi bilden på sjuan här, när han visar sig i halvfigur. Är det nånting du inte tycker stämmer?
- B. Jag vet inte .... Det är ljusare här i bakgrunden, så att det-, om det hade varit lite mörkare, så kanske det hade gett andra skuggor över personerna, men-.
- F. Kan du precisera igen vad du tycker stämmer på honom?
- B. Det är huvudformen, i stort sett längden på håret, skarpa konturerna i ansiktet med näsan och ögonen.
- F. Kroppsbyggnaden?
- B. Kroppsbyggnaden, tycker jag också stämmer ganska väl.
- F. Är det nånting som inte stämmer?
- B. Ja, det kan vara att det är-, jaa-. Att det är så pass ljus här, i bilden, så att det-, att-, han ser kanske lite blek ut, jag vet inte. Möjligtvis.
- F. Han har ju mustasch här?
- B. Jaa. det är ju- Det var jag att jag sa från början här, då vi körde.
- F. Men det här med mustasch eller inte, det är du osäker på, vad jag har förstått här.
- B. Jaa, mustasch är jag-, det är jag-. När man ser honom från den andra vinkeln, när han stod i-.
- F. Profil?
- B. Ja, inte i profil, utan när dom stod på led alla.
- F. Jaa?
- B. Då tycker jag att då är det mera likt.
- F. Det är mera likt?
- B. Från nån vinkel på nåt sätt, kanske från-, från sidan kanske.
- F. Kan du säga om det är han du har sett?
- B. När rullade-, dom från början dom här tolv, så tänkte jag att-.
- F. Prata-.
- B. Direkt när jag såg sjuan, så tänkte jag: "han-, han är det."
- F. Jaa?
- B. Det var det första jag tänkte. Jag lät alla andra passera fram till där och det var den första jag liksom la märke till, det var sjuan.
- B. Jaa, kraftigare i kroppen är han ju också.
- F. Jaa.

- F. Mm.
- B. För det är den enda som jag-, egentligen tyckt-, efter liksom. Han är den som är mest lik.
- F. Mm.
- B. Den personen jag såg.
- F. Okej. Ska vi spela vidare till nummer 8?
- B. Mm.
- F. Nu kommer nummer 8. Du talar fritt ur hjärtat här också.
- B. Mm. han är som sagt var-, han är kraftigare den här killen alltså, som nummer 8 här.
- F. Då fryser vi bilden på nummer 8 i halvfigur. Så får du säga vad du tycker och ~~XXXXXXXXXXXX~~ tänker. Vad är det som påminner om den du har sett?
- B. Ja, det är ögonen.
- F. Det är ögonen?
- B. Ja, det är ögonen. Det tror jag att jag sa från början här, då vi körde första gången här.
- F. Jaa?
- B. Så är det ögonen.
- F. Något annat?
- B. Hårlängden på honom. Hårfärgen på honom.
- F. Hårfärgen och hårlängden? Jag tycker att hårlängden mellan sjuan och åttan, är väldig stor skillnad på. Personligen tycker jag det.
- B. Jaa.
- F. Men du tycker att hårlängden stämmer?
- B. Jaa, hårlängden stämmer .....
- F. Jaa. Något annat?
- B. Han är något rundare i ansiktet den här killen alltså. Nummer åtta ..... men nästan så har han ju rätt skarpa-, ja, hur fan ska man säga här nu då? Sjuan har på nått sätt mer markerande drag. Det är på grund av att han är rundare i ansiktet den här killen alltså.
- F. Är det nåt som inte stämmer här då, så att säga? Han är rundare i ansiktet har du sagt.
- B. Jaa, kraftigare i kroppen är han ju också.
- F. Jaa.

B. Över huvud taget, han är bredare liksom över överkroppen.

F. Jaa?

B. Men annars har han också liksom dom här markerande ögonen liksom.

F. Mm. Prata högt bara så att-.

B. Jaa.

F. Han hade dom här markerande ögonen också, säger du?

B. Jaa.

F. Ska vi köra fram till nummer 12 då eller vill du säga nåt mer om honom?

B. Ja, du kan köra nummer tolv, kör nummer 12.

F. Yes. Då spolar jag fram till nummer tolv här.

Då avbryter vi förhöret en stund här, för att göra ett bandbyte.

...

...

Bandet slut. Fortsättning band nr 2.

...

F. Då fortsätter vi förhöret med Brewitz, efter att ha gjort ett bandbyte.

Nu kommer nummer 12. Nu fryser vi bilden på nummer 12, när han står i halvfigur.

B. Jaa. Näe. Det stämmer inte.

F. Det stämmer inte?

B. Näe. Det är nånting i-, ja, i kroppsbyggnade över huvud taget.

F. Som inte stämmer?

B. Jaa. Det är nåt som inte stämmer.

F. Är det nånting du tycker stämmer?

B. Ja, det är ögonen i så fall, det är det enda som-.

F. Vad är ditt spontana intryck, nu när du har sett honom ett antal gånger, det är att det stämmer inte? Har jag uppfattat dig rätt?

B. Jag tycker han är alldeles för kraftig helt enkelt och det-, ansiktsformen tycker jag inte stämmer.

F. Näe. Jag vet inte har advokaten nånting att fråga om just nu?

L. Jaa, lite mera sammanfattningsvis, om jag förstått dig rätt, så att utav dom personer, som du har sett, så är nummer 7 den som, i och för sig påminner om den mannen?

B. Jaa. Påminner mest om den, måste jag säga.

L. Ja, det har gått ganska exakt tre år sen den här händelsen.

B. Jaa.

- L. Det är rimligt att tänka sig att det är ganska svårt att känna igen-.
- B. Jovisst, det är-.
- L. -en person som man har sett under en kort stund, för så länge sedan. Håller du med om det?
- B. Ja, *ja. visst*..... absolut. Det är-.
- F. Prata högt bara, så det-.
- L. Något bestämt uttalande om nummer sju, det kan du inte göra?
- B. Näe, inte när man såg honom mera så här på nära håll, men mera när man såg honom, när dom stod på rad så här.
- F. Mm. På linje?
- B. På linje. Då tyckte jag att-, det var det första som slog alltså, det måste jag säga.
- F. Det första som slog dig-?
- B. Det var det första jag tittade till på, så var det sjuan. Det-.
- L. Du tyckte det att nummer åtta, påminner mindre så att säga, än nummer sju?
- B. Jaa.
- L. Om mannen du såg?
- B. Det tycker jag.
- L. Betydligt mindre eller kan du gravera på något sätt?
- B. Jag kan-, näe, inte betydligt. Näe, vänta, inte väldigt mycket mindre, men det är framför allt sjuan liksom som jag fastnade för. Åttan tycker jag också har drag. Tolvan här, vill jag nog ta bort.
- F. Om jag uppfattade rätt, sammanfattningsvis, utav dom här tolv männen du har sett här, så är det sjuan, åttan du fastnar för?
- B. Ja, det är dom jag har fastnat för.
- F. och om du ska gradera dom här nu, som advokaten var inne på, hur vill du gradera dom då?
- B. Lik och ganska lik. Sjuan påminner mycket, åttan påminner.
- F. Mm.
- B. Jag vet inte hur jag ska definiera det. Det är svårt.
- F. Näe, du har ju tidigare preciserat vad du tycker inte påminner och vad du tycker påminner?
- B. Mm.
- F. Ja, jag vet inte-.

- B. Framför allt så-, det är kanske på åttan där, så är det att han är kraftigare, ändå-, han ser kraftigare ut på den här bilden, än vad sjuan gör.
- F. ~~Ja~~ Jaa. ~~seringen på Rubinsgatan~~ ~~XXXX~~
- B. Det är väl kanske framför allt det.
- F. Jaa.
- B. Eller dom har .....
- F. Den man som du har sett, han var inte så kraftig som nummer åtta?
- B. Näe, inte då i alla fall, det var han inte. Det tycker jag inte.
- F. Näehä.
- B. Jag tycker åttan ser ut-, om man ser här, så är han ganska bjässig, om man säger.
- F. Jaa.
- B. Sjuan påminner, alltså har mera-, kroppsbyggnaden om jag-.
- F. Och ansiktsdragen i övrigt?
- B. Är att åttan är rundare i ansiktet, än vad sjuan är. Sjuan har mer skarpa drag.
- f. Jaha. Jaa, har advokten några frågor?
- L. En helt annan fråga. Du sa att du arbetar på Svala och Söderlund?
- B. Svala och Söderlund, ja.
- L. Då i februari -86?
- B. Februari -86, ja.
- L. Hur länge har du arbetat där?
- B. Åtta år, var det väl nästan när jag slutade.
- L. Vad arbetade du med för nånting?
- B. Jag jobbade som inköpare, köpte in skivor, i princip. Ja, inköpschef kallade jag mig.
- F. Jaa, då har vi stängt av videon och vi avslutar förhöret, om inte Brewitz har nånting att tillägga?
- B. Näe, jag tror inte det. Det är som sagt var, det är svårt. Det har gått så pass lång tid, men ändå liksom så, jag måste säga att-, det är endast egentligen två personer jag-, tycker liksom känna igen. Och det är sjuan och åttan, i så fall.
- F. Jaa, jag har inte heller nån mer fråga. Då avslutar vi förhöret.

Aukland/Klockan 14.10.

Lars Hamrén
Lars Hamrén/krinsp.

01 Polisdistrikt*

Stockholm

02 Arbetsenhet*

RK/A2

03 Upprättat(d) av*

telefon*

Krinsp Per Gustavsson 3859

SPANINGSUPPSLAG

I grövre brottmål

Sid nr 621

07 Avsnitt	08 Lopande nr
EDE	9645-1

04	Försättningsblad	Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)	
05	Förhörprot	06	Utskriftsdatum
			880701 (PG)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mordet på Olof Palme

10 sak

880701 fästog krinsp Per Gustavsson klockning av gångtid respektive Gatenumreringen på Rehngatan mellan Döbelnsgatan och Tulegatan är 7 - 11 och 14 - 8. Gången till Halmeskillnadsgatan vidare Halmeskillnadsgatan norrut mot Johannesgatan - Döbelnsgatan norrut från till gatenumreringen på Döbelnsgatan mellan Rehngatan och Kungstensgatan är 36 - 34 och 51 - 57.

Gångtid: 7 minuter 23 sekunder.

Ovanstående uppgifter har konstaterats på platsen av krinsp Per Gustavsson och krinsp Thomas Karlsson.

Vid tillfället användes klocka med stoppar.

01 Polisdistrikt*

Stockholm

02 Arbetsenhet*

RK/A2

03 Upprättat(d) av*

telefon*

Krinsp Per Gustavsson 3859

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mordet på Olof Palme

10 | sak

SPANINGSUPPSLAG

I grövre brottmål

Sid nr

622

07 Avsnitt

08 Löpande nr

EDE 9645-2

04 Fortsättningsblad | Uppgiftsämnnare (efternamn och förnamn)

05 | 06 | Utskriftsdatum

Förhörsprot | Promemoria 880701 (PG)

880701 företog krinsp Per Gustavsson klockning av gångtid respektive joggingtid från mordplatsen Tunnelgatan / Sveavägen - Tunnelgatan österut via trapporna till Malmskillnadsgatan vidare Malmskillnadsgatan norrut mot Johannesplan - Döbelnsgatan norrut fram till korsningen med Rehnsgatan.

Gångtid: 7 minuter 23 sekunder.

Joggingtid: 4 minuter 16 sekunder.

Vid tillfället användes klocka med stoppur.